

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล (คือเรียนตามระบบการสอนแบบใหม่) กับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนตามแบบธรรมดา (คือเรียนตามระบบการสอนแบบเดิม) ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งนักเรียนเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 ถึง พ.ศ. 2518 เป็นจำนวน 2 ปี โดยมีสมมติฐานในการวิจัยว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

คือนักเรียนชายหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลายของปีการศึกษา 2518 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หอง 6 ซึ่งเรียนตามระบบการสอนแบบใหม่ คือเรียนภาษาอังกฤษตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล จำนวน 32 คน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หอง 1, 2, 3, 4 ซึ่งเรียนตามระบบการสอนแบบเดิม คือเรียนภาษาอังกฤษตามแบบธรรมดา จำนวน 32 คน จับคู่กับกลุ่มแรก โดยใช้ผลการสอบไล่ปลายปีในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2516 เป็นเกณฑ์ในการจับคู่ของทั้งสองกลุ่ม

วิธีดำเนินงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบ 3 ฉบับ คือ แบบสอบความเข้าใจในการฟัง จำนวน 20 ข้อ แบบสอบความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 40 ข้อ และแบบสอบความสามารถในการเขียน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อนำคะแนนที่ได้จาก

แบบสอบมาใช้เป็นเกณฑ์ในการทดสอบความสามารถของนักเรียน แบบสอบความเข้าใจในการฟัง ได้ค่าความเชื่อถือได้ .743 แบบสอบความเข้าใจในการอ่าน ได้ค่าความเชื่อถือได้ .852 และแบบสอบความสามารถในการเขียน ได้ค่าความเชื่อถือได้ .908 แบบสอบทั้งสามฉบับนี้อยู่ในเกณฑ์ง่าย แต่มีอำนาจจำแนกสูง

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบไปทดสอบกับนักเรียนดังกล่าว แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของทั้งสองกลุ่ม และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของแบบสอบย่อยแต่ละฉบับของทั้งสองกลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t-test method)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล กับนักเรียนที่เรียนตามแบบธรรมดา โดยเฉลี่ยแล้วมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความเข้าใจในการฟังและการอ่านของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการเขียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนตามแบบธรรมดา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลของการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล กับนักเรียนที่เรียนตามแบบธรรมดา ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในด้านความเข้าใจในการฟังและการอ่าน แต่มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในด้านความสามารถในการ

เขียน ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และแตกต่างจากผลการวิจัยของสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่ได้ทำการวิจัยติดตามผลของโรงเรียนในโครงการทดลองที่จังหวัดขอนแก่น

เหตุที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก

การเรียนการสอนตามแบบธรรมชาติในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่ใช่เป็นการสอนแบบเก่าที่ครูเป็นผู้สอนฝ่ายเดียว แต่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเสมอ วิธีการสอนจึงไม่แตกต่างกับการเรียนการสอนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคลมากนัก จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันในด้านการฟัง และการอ่าน ส่วนในด้านการเขียนนั้น เนื่องจากในการเรียนการสอนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล เพิ่งจะเริ่มมาเน้นมากขึ้นในตอนครั้งที่ 2 ซึ่งต่างกับการเรียนการสอนตามแบบธรรมชาติ เน้นในด้านการเขียนตั้งแต่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษไปพร้อม ๆ กับการอ่าน จึงทำให้การเรียนการสอนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการเขียนต่ำกว่านักเรียนที่เรียนแบบธรรมชาติ

ในด้านทักษะการพูด ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่เป็นพื้นฐานของการเรียนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคลนั้น มิได้นำมาเปรียบเทียบ เนื่องจากเป็นเวลาที่นักเรียนกำลังสอบจะปิดภาค ซึ่งเป็นที่น่าคิดว่า ถ้าได้มีการทดสอบเปรียบเทียบกันแล้ว ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคลอาจจะสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามแบบธรรมชาติ เพราะเป็นทักษะที่เน้นมากในขั้นแรก

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้พบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคลประการหนึ่งคือ นักเรียนทุกคนเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข สนใจ มาเรียนโดยสมัครใจ และเรียนได้ผลก็เต็มความสามารถของตน นักเรียนกล้าที่จะแสดงออก กล้าพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนที่เรียนเก่งสามารถเรียนได้เร็ว นักเรียนที่เรียนอ่อนก็สบายใจ เพราะไม่มีใครไปฝันความสามารถ สำหรับอุปกรณ์การสอนที่ใช้สอนภาษาอังกฤษนั้นเตรียมมาอย่างดีมาก สื่อวัสดุใ้สามารถดึงดูดใจนักเรียนได้ นอกจากนี้อาจยังมีกิจกรรมต่าง ๆ หลายประเภทให้นักเรียนได้เลือกเรียนใน

ชั่วโมงนั้นได้เต็มที่ตามความสามารถของคนที่ ซึ่งลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้จะไม่ค่อยพบในการเรียนการสอนแบบธรรมดา

ขอเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้คือ

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

1. ความรอบคอบในการทดสอบ จากผลของการวิจัย นักเรียนทั้งสองกลุ่มยังมีความบกพร่องในการทำข้อสอบ วิจารณ์อ่านข้อความ และตอบโดยไม่ระมัดระวัง ทำให้ทำข้อสอบผิดพลาด ครูสอนควรจะคำนึงในเรื่องนี้เป็นพิเศษ

2. ทักษะในการฟัง การพูด ควรจะได้เน้นเป็นพิเศษ เนื่องจาก เป็นทักษะที่จำเป็นในการใช้ภาษา ดังนั้นถ้าหากเป็นไปได้ ครูควรพยายามให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการฟังเสียงภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาบางเท่าที่โอกาสจะอำนวย เช่น ใ้ฟังจากเครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง รับฟังรายการสอนภาษาอังกฤษสำหรับชั้นประถมศึกษาซึ่งจัดโดยแผนกวิทยุโรงเรียน กองการเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ หรือถ้ามีโอกาสอาจเชิญชาวต่างประเทศมาคุยกับนักเรียนในชั้นบ้าง ก็จะทำให้ให้นักเรียนได้ฝึกฟังและพูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น

3. การท่องศัพท์และการสะกดคำ นักเรียนทั้งสองกลุ่มยังไม่มี ความแม่นยำใน คำศัพท์ การสะกดคำยังผิดพลาด เช่น คำ "shirt" และ "skirt" นักเรียนไม่สามารถเห็นข้อแตกต่างของคำทั้งสอง ยังสับสนในเรื่องความหมายของศัพท์และการสะกด คำ คำ "fire" และ "Ice" นักเรียนสะกดเป็น "frie" และ "Ace", "Iec" จากการวิจัย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะทำผิดในเรื่องความหมายของคำศัพท์และการสะกดคำมาก ผู้สอนควรระมัดระวังในเรื่องนี้เป็นพิเศษ ควรจะชี้แจงให้เห็นข้อแตกต่างของ คำศัพท์ โดยใช้วิธีการสอนหลาย ๆ อย่าง นอกจากนี้ควรจะได้มีการฝึกให้สะกดคำบ่อย ๆ เพื่อให้นักเรียนจะได้ชินกับการสะกดคำ และเขียนไม่ผิดพลาด

4. ทักษะในการอ่านจับใจความ จากการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มยังทำ ข้อสอบเกี่ยวกับการอ่านจับใจความเรื่องราวภาษาอังกฤษไม่ได้ดีเท่าที่ควร นักเรียนมักจะ

อ่านทีละประโยค และตอบคำถามทีละข้อ ซึ่งเป็นวิธีการอ่านที่ไม่ถูกต้อง ทักษะในการอ่าน ควรเน้นมากตั้งแต่ระยะเริ่มต้นของการเรียนภาษาอังกฤษ ควรได้มีการฝึกให้นักเรียนอ่านเรื่องราวให้เข้าใจจนจบแล้วจึงตอบคำถาม ควรฝึกให้นักเรียนคิดเป็นนิสัยในการอ่านที่ดี เพื่อผลประโยชน์ในการเรียนระดับสูงต่อไป

นอกจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษที่มีอยู่เป็นประจำแล้ว ครูควรหาโอกาสให้นักเรียนได้ใช้หนังสืออ่านประกอบบทเรียนอื่น ๆ ตามสมควร เช่น หนังสือการ์ตูน หรือนิทานง่าย ๆ เหมาะสมกับระดับชั้นที่เรียน อันจะช่วยให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน ได้ฝึกทักษะในการอ่าน และเพิ่มคำศัพท์ไปควบพร้อม ๆ กัน

5. ในค่านทักษะการเขียน นักเรียนทั้งสองกลุ่มยังมีความผิดพลาดในเรื่องการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ เช่น "a" เป็น "b" สับสนในเรื่องการเขียนประโยค คือ ไม่ขึ้นต้นประโยคด้วยตัวใหญ่ เขียนจบประโยคไม่มีเครื่องหมาย เป็นต้น ครูผู้สอนควรฝึกและชี้แจงให้นักเรียนได้ทราบถึงความสำคัญของสิ่งเหล่านี้เป็นพิเศษ เพราะเป็นสิ่งสำคัญในวิชาภาษาอังกฤษ ครูควรฝึกให้นักเรียนเกิดความชำนาญตั้งแต่ในระยะเริ่มต้นของการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้คิดเป็นนิสัยไม่หลงลืม ผิดพลาดในระดับสูงขึ้นไปได้ สำหรับกลุ่มที่เรียนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล ถึงแม้ว่านักเรียนจะเพิ่งได้รับการเน้นการเขียนภาษาอังกฤษในตอนครึ่งปีที่ 2 ครูผู้สอนก็ควรจะได้ชี้แจงถึงความสำคัญของสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้บ้างก่อนเริ่มเขียนประโยค

ความแตกต่างในค่านการเขียน สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างของกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนของทั้งสองวิธี ในการเรียนตามแบบธรรมชาติกิจกรรมส่วนใหญ่เกี่ยวกับการเขียน นักเรียนได้รับการฝึกการเขียนน้อย ๆ ในชั้นเรียน เช่น เขียนถามครูจากกระดานดำ หรือเขียนท่าแบบฝึกหัด แต่กิจกรรมเช่นนี้ไม่ค่อยจะมีในการเรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคลมากนัก เพราะนักเรียนจะไม่เริ่มเรียนการเขียนตั้งแต่เริ่มแรกจนกว่าเกือบจะปลายปีแรก และมาเน้นตอนครึ่งปีที่ 2 นักเรียนจึงจะได้รับการฝึกหัดเขียนในสิ่งที่ตนเองฟังและพูดได้แล้ว ดังนั้นกิจกรรมการเรียนรู้อีกวิธีการเรียนโดยฝึกการเขียนน้อย ๆ ควรจะเริ่มเสริมแทรกเข้ามาในระยะเริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษในการเรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคลบ้าง

6. โครงสร้างของรูปประโยค นักเรียนทั้งสองกลุ่มยังสับสนในเรื่องโครงสร้างของประโยค คำกริยาเรียงลำดับ ประธาน กริยา กรรม ยังไม่ถูกต้อง ทั้งนี้ควรควรให้นักเรียนได้อีกหัดเขียนจากรูปประโยคที่นักเรียนเข้าใจและได้อีกหัดพวกเขาแล้ว เพื่อเป็นการทบทวนให้นักเรียนสามารถเขียนประโยคได้อย่างมีความหมาย เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในเรื่องโครงสร้างของรูปประโยคได้

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. จากผลของการวิจัยครั้งนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างเกี่ยวกับความสำคัญของแต่ละทักษะ ลำดับของเนื้อหาของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนรู้ทั้งสองวิธี และความแตกต่างของกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนรู้ นักเรียนกลุ่มที่เรียนตามแบบธรรมคาจะเรียนทุกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อม ๆ กัน ส่วนใหญ่จะเน้นอ่านและเขียนมาก และการเรียนจะก้าวหน้าไปที่ละน้อยละน้อยในปีต่อ ๆ ไป ซึ่งตรงข้ามกับนักเรียนกลุ่มที่เรียนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล จะเรียนก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วในทักษะการฟัง การพูด ในปีแรก แต่ทักษะการอ่าน การเขียน และไวยากรณ์จะเริ่มเพิ่มมากขึ้นในปีต่อ ๆ ไป และถ้าพิจารณาถึงความสำเร็จของการเรียนรู้ของทั้งสองวิธีแล้ว จะเห็นได้ว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคลมีความรอบรู้ในเนื้อหามากกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนตามแบบธรรมคา เพราะนักเรียนแต่ละกลุ่มจะเรียนได้มากน้อยเท่าใดก็เนื่องมาจากอุปกรณ์ที่ใช้เรียนรู้แต่ละชนิด เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างดังกล่าวนี้จะได้เห็นได้ชัดมากขึ้นเมื่อนักเรียนได้เรียนในปีต่อ ๆ ไป ดังนั้นจึงน่าคิดว่าควรจะได้มีการทดลองจัดการเรียนการสอนตามความสามารถของแต่ละบุคคลต่อไปจนจบระดับชั้นประถมศึกษา ถึงแม้ว่าอุปกรณ์ที่ใช้สอนภาษาอังกฤษจะแพง แต่ทำให้ผลคุ้มค่า นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้ใช้และใช้ได้ในหลาย ๆ ปี ซึ่งไม่น่าที่จะเป็นปัญหาในเรื่องนี้

2. ควรจัดโครงการอบรมครูที่สอนภาษาอังกฤษตามแบบธรรมคาให้เข้าใจวิธีการสอนตามความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อนำเทคนิคและวิธีการสอนบางอย่างมาปรับปรุงใช้ในการสอนตามแบบธรรมคาให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

3. ควรสนับสนุนให้ครูสร้างอุปกรณ์การสอนในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะในการสอนคำศัพท์ และการอ่านเพื่อจับใจความ จัดทำแบบฝึกหัดและหนังสืออ่านประกอบบทเรียน โดยนำคำศัพท์และรูปประโยคที่เรียนมาแล้วมาผูกเป็นเรื่องสั้น ๆ ให้นักเรียนอ่าน เป็นการทบทวนบทเรียนให้นักเรียนสนุกสนานและไม่เบื่อหน่าย

4. ควรสนับสนุนให้มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา มาบรรยายหรือเพิ่มเติมความรู้ในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้ครูมีความรู้ก้าวหน้าทันสมัยอยู่เสมอ

ค. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ แต่เพิ่มแบบสอบถามครบทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน

2. ควรจะได้มีการวิจัยเพื่อศึกษาค้นคว้าผลการเรียนของประชากรทั้งสองกลุ่มนี้เมื่อต่อไปว่าจะมีผลแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

3. ควรมีการวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ โดยการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนในระดับนี้ แต่ให้มีจำนวนประชากรจากหลาย ๆ แห่ง

4. ควรมีการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้ในหมวดวิชาอื่น ๆ บ้าง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย